

"CHRISTUS DOMINUS"

DEKRET O PASTIRSKOJ SLUŽBI BISKUPA

(28. listopada 1965.)

Redovnici i djela apostolata

33. Svi redovnici - a među njih se uključuju i članovi ostalih ustanova koje slijede evanđeoske savjete - dužni su svaki prema svom pozivu živo i marljivo raditi na izgradnji i porastu cijelog otajstvenog Tijela Kristova i na dobro mjesnih Crkava.

Te su ciljeve dužni promicati prije svega molitvom, činima pokore i primjerom vlastitog života. Ovaj Sveti Sabor ih svom dušom potiče da ta duhovna djela sve više cijene i da u njima nastoje neprestano napredovati. No imajući pred očima vlastitu narav svake pojedine redovničke ustanove, neka se zalaganjem daju i na vanjska djela apostolata.

Redovnici suradnici biskupa u djelima apostolata

34. Redovnički svećenici, koji se posvećuju za svećeničku službu da i oni budu brižljivi suradnici biskupskog reda, danas mogu biskupima biti od još veće pomoći poradi povećanih potreba duša. Zato treba naglasiti kako na neki način pripadaju dijecezanskom kleru, ukoliko sudjeluju u dušobrižničkoj službi i u djelima apostolata pod vlašću biskupa.

Isto tako ostali članovi, kako muški tako i ženski, koji također na poseban način pripadaju obitelji dijeceza, pružaju hijerarhiji veliku pomoć i danomice, kako se povećavaju potrebe apostolata, mogu i moraju sve više pomagati.

Načela o apostolatu redovnika u pojedinim biskupijama

35. Da bi se djela apostolata u pojedinim biskupijama uvijek složno provodila i da bi se sačuvalo nepovrijeđeno jedinstvo dijecezanske discipline, postavljaju se sljedeća osnovna načela:

1) Neka svi redovnici susreću biskupe kao nasljednike apostola s odanom uslužnošću i štovanjem. Osim toga, kad god su zakonito pozvani na apostolsku djelatnost, moraju svoje dužnosti tako ispunjavati da biskupima budu pomagači i da im budu podložni.¹ Štoviše, neka se redovnici odazivaju zahtjevima i željama biskupa spremno i vjerno, pa da preuzmu veći dio u službi ljudskog spasenja, a da to bude u skladu s naravi redovničke zajednice i prema konstitucijama, a one neka se, ako treba, u tu svrhu prilagode, imajući u vidu načela ovoga Dekreta.

---

1 Usp. Pio XII., Nagovor od 8. I. 1950., AAS 43(1951)28; usp. i PAVAO VI., Nagovor od 23. V. 1964., AAS 56(1964)571.

Imajući napose u vidu goruće potrebe duša i nestašicu dijecezanskog klera, biskupi mogu pozvati redovničke ustanove, koje se ne posvećuju čisto kontemplativnom životu, da im pruže pomoć u različitim pastirskim službama, gledajući ipak na narav pojedine redovničke ustanove. Neka poglavari prema mogućnostima nastoje tu pomoć pružati, pa i kad se radi o povremenom preuzimanju župa.

2) Redovnici koji su uključeni u vanjski apostolat neka budu prožeti duhom vlastitog reda i neka ostanu vjerni redovničkom opsluživanju i podložnosti prema vlastitim poglavarima. I sami biskupi neka ne propuste poticati redovnike na tu obvezu.

3) Izuzeće, po kojemu su redovnici podložni vrhovnom svećeniku ili spadaju pod koju drugu crkvenu oblast pa su izuzeti od jurisdikcije biskupa, ima osobito u vidu unutrašnje uređenje ustanova, kako bi u njima sve išlo što bolje međusobno usklađeno i povezano te tako bilo što bolje u prilog razvoja i savršenstva redovničkog života.² Izuzeće također omogućava da vrhovni svećenik može njima raspolagati na dobro cijele Crkve,³ a druga mjerodavna oblast na dobro Crkve vlastite jurisdikcije.

To izuzeće ne priječi da redovnici u pojedinim dijecezama budu podvrgnuti jurisdikciji biskupa prema odredbi prava, kako to iziskuju njihova pastirska služba i pravilno uređena dušobrižnička služba.⁴

4) Svi izuzeti i neizuzeti redovnici podložni su vlasti mjesnih ordinarija u onomu što se odnosi na izvršavanje javnog bogoštovlja, osvrćući se na raznolikost obreda: na dušobrižništvo, na sveto propovijedanje puku, na vjerski i moralni odgoj vjernika a napose djece; na katehetsku pouku i liturgijsko obrazovanje; na dostojanstvo kleričkog staleža kao i na različita djela koja se odnose na vršenje svetog apostolata. I redovničke katoličke škole podvrgnute su mjesnim ordinarijima s obzirom na općenito uređenje i nadzor, ali tako da redovnici imaju pravo upravljanja. I redovnici su isto tako dužni obdržavati sve što biskupski sastanci ili konferencije odrede da svi imaju obdržavati.

5) Između pojedinih redovničkih ustanova, zatim između njih i dijecezanskog klera neka se podržava uređena suradnja. Neka se osim toga blisko usklade sva apostolska djela i pothvati; a to najviše ovisi o nadnaravnom stanju srdaca i duša, ukorijenjenom i utemeljenom u ljubavi. Na Apostolsku Stolicu spada da se brine za ovo usklađivanje u cijeloj Crkvi, na svete pastire da se brinu za usklađivanje svakog u svojoj dijecezi, a na patrijarhalne sinode i biskupske konferencije da se za to brinu na vlastitom području.

Biskupi i biskupske konferencije, odnosno redovnički starješine ili konferencije viših redovničkih poglavara s obzirom na djela apostolata što ih vrše redovnici, neka se prethodno uzajamno savjetuju i prema tome postupaju.

6) Da bi se složno i plodonosno podržavali međusobni odnosi između biskupâ i redovnikâ neka se u određenim rokovima i kad god se to bude smatralo potrebnim, biskupi i redovnički poglavari sastanu da raspravljaju o stvarima koje se općenito tiču apostolata na njihovu području.

2 Usp. LAV XIII., Ap. konst. *Romanos Pontifices*, 8. V. 1881., *Acta Leonis XIII*, vol. II (1882) 234.

3 Usp. PAVAO VI., Nagovor od 23. V. 1964., AAS 56(1964)570-571.

4 Usp. Pio XII., Nagovor od 8. XII. 1950., nav. mj.